

Tato diplomová práce se věnuje problematice výslechu dětí - konkrétně osob mladších 15 let v pozicích obětí a svědků trestných činů. Výslech dětí vyžaduje značné úsilí vyslychajícího - především trpělivost a značnou míru empatie. Důležité jsou také předchozí zkušenosti a vědomí, že každý případ je individuální, a ke každému dítěti je proto nutné přistupovat odlišně. Cílem vyslychajícího je zjistit od dítěte relevantní informace a přitom zabránit sekundární viktimizaci dítěte.

Diplomová práce se skládá ze dvou částí - teoretické a praktické části. Teoretická část se zabývá především českou právní úpravou problematiky, specifiky dětské osobnosti (ontogenezi, temperamentem a charakterem dětí) a metodikou výslechu (rozebírá jednotlivá stadia výslechu; dokumentaci průběhu výpovědi; osoby účastníci se výslechu a možné chyby, kterých se mohou dopouštět). Velký důraz je zde kladen na vhodné výslechové prostředí, přístup k dětem a předcházení sekundární viktimizaci. Práce neopomíjí ani specifické problémy spojené s výslechem, jako je například lživě vypovídající dítě, či dítě, které si nedokáže na předmětné události vzpomenout - v obou případech nabízí práce objasnění příčin, možná řešení a metodiku přístupu k těmto dětem. Pozornost je zaměřena také na používání demonstračních pomůcek - panenek Jája a Pája - kromě popisu současného stavu nabízí i možné inovace panenek. V práci také nechybí rozbor dětské verbální a nonverbální komunikace, které jsou nezanedbatelnou součástí výslechu.

Druhá část práce zahrnuje vyhodnocení experimentu, provedeného v létě 2012 na skautských táborech, který zkoumá limity dětských odhadů fyzikálních veličin. Cílem experimentu bylo zjistit, zda a případně do jaké míry jsou dětské odhady vzdáleností, délek, hmotnosti, objemu, času a věku relevantní. A jak tyto odhady a krátkodobá paměť mění s narůstajícím věkem dítěte. Experimentu se zúčastnilo 65 dětí ve věku 5 - 15 let.